

VETERANS B&T

IN THE SPOTLIGHT

Jan Rijnder Boes

DISTRIBUTEUR BIJ GNK

Jeroen Hoeksel

MUSEUM T(R)IP

Arnhems Oorlogsmuseum

Colofon

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opgericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d. †
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol
H. Schulz, Lkol b.d.

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
H. Plenk, Lkol
L. Kuijpers, kol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Bestuur

Voorzitter
Dick de Heus
06 12985799
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Vacant
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Dick Mintjes
06 16193380
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Peter Knispel
06 81831628
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldlijnszorg

nuldlijnszorg@veteranenbent.nl

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 28658214
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

Webmaster, Kees van Bergen
0630535051
webmasters@regimentbent.nl
www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 17,50 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorraders-
en Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's
gelden de volgende data als deadline:
Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen
en berichten van overlijden zo
spoedig mogelijk digitaal door
te geven aan de secretaris,
secretaris@veteranenbent.nl

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden).

Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Redactioneel

Willemijn Teerds-Hop

Nog steeds vanuit dezelfde redactie, maar dit keer mocht ik het vertrouwde 'stokje' weer overnemen van Michel. Want voor het zomerverlof was ik, met vele andere collega's van de Landmacht, op de oefening *Fighter Lion*. Voor het B&TCo, en zeker ook voor de staf van het B&TCo, een bijzonder moment. We hebben met een zeer positief resultaat de *Combat Readiness Evaluation* doorstaan. En dat als eerste logistieke eenheid in de geschiedenis. Best iets om trots op te zijn! Aansluitend stond alweer de Vierdaagse van Nijmegen voor de deur en het zomerverlof.

En in Nijmegen was het dit jaar weer een groot feest. Allereerst op Kamp Heumensoord dat zich elk jaar ontpopt als een groot dorp. Ik mocht dit jaar namens C-B&TCo naar de receptie, waar ik een mooi weerzien had met Frits, ons oud-redactielid. Het Regiment B&T stond elke dag op een locatie aan de route en de laatste dag op Charlemagne om alle B&T'ers binnen te halen. Mocht je dit jaar niet zijn geweest, dan geven we een kleine sfeerimpressie van hoe het was. Dus wie weet nodigt het uit om volgend jaar ook aan te komen moedigen.

Sinds dit jaar publiceren we verhalen uit het herinneringsboek '25 jaar Regiment B&T'. Dit keer is het een verhaal van Jeroen Hoeksel. Jeroen heeft het verhaal wel aangeleverd, maar het is uiteindelijk niet opgenomen in het boek. Wij vonden het een mooie kans om het verhaal toch te publiceren als blijvende herinnering aan zijn tijd als B&T'er bij een geneeskundige eenheid.

En over herinneringen gesproken. Natanya Hartgers heeft een bijzondere herinnering aan haar 'Bewaarde schat'. Ze neemt ons mee terug in de tijd toen 230 nog een Middelzwaar Transportcompagnie was. Je kunt bijna de geur van benzine ruiken, zodra je begint te lezen. Heb jij ook een mooi bewaarde schat met een herinnering voor eeuwig? Schroom niet en stuur het in naar de redactie.

Verder in het nummer is Michel Koppejan uitgenodigd om iets te vertellen over zijn werk als B&T'er bij SOCOM. Michel geeft ons een kijkje als logistiekeling in de geheime wereld van de *special operations force*. Een inhoudelijk interessant artikel 'Op mijn plek' waar denk ik nog weinig over bekend is.

En het blad is natuurlijk niet compleet zonder iemand 'In the Spotlight' te zetten, een bezoek aan een museum en een goed boek. Jan Boes, wie kent hem niet, deelt onder andere zijn ervaring als een van 'De mannen van Bronbeek' in 'In the spotlight'. Jeroen ontdekt het Arnhems Oorlogsmuseum vol nostalgie en geeft de benodigde informatie over het museum. En nog op zoek naar boek? Milou geeft haar kijk op het boek van Elanor Boekholt-O'Sullivan. Wie weet is 'Gewapend met gevoel' wel iets voor jou om de herfst door te komen.

En natuurlijk is er nog veel meer. 'B&T'er op missie', in dit geval de ervaringen van Mike Gooijer en Milou tijdens de oefening *Fighter Lion*. Er wordt dieper ingegaan op de nieuw ingerichte logistieke keten en wat dat betekent voor de logistiek in het brigadevak, ook de intensievere Duits-Nederlandse samenwerking komt hier naar voren.

En wat ook zeker niet onbenoemd mag blijven is het jubileumjaar van 35 jaar voor het 1NL/BE VN Tbat. Daar volgen dit jaar nog meerdere activiteiten voor, dus houd de *social media* goed in de gaten.

Ik wens jullie allemaal weer veel leesplezier!

Inhoudsopgave

Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Column: Waardering	3
In the spotlight: Jan Rijnder Boes	4
Boekreview: Gewapend met gevoel	7
Uit- ingezonden.....	8
Op mijn plek: Michel Koppejan	10
Nijmeegse vierdaagse.....	14
Bewaarde schatten	15
B&T'er op missie	16
Bevoorrading in het brigadevak en 10 jaar Duits-Nederlandse samenwerking.....	18
Distributeur bij GNK	20
Museum T(r)ip: Arnhems Oorlogsmuseum	22
Organiseer een reünie	24
Agenda	24

Van de voorzitter

Dick de Heus

De gemiddelde veteraan die namens de BV Nederland ooit in bijvoorbeeld het Midden-Oosten, Afrika of Afghanistan mocht vertoeven, heeft afgelopen zomer ongetwijfeld bij tijd en wijle een déjà vu gehad. De hitte en droogte deden mij in ieder geval wat on-Nederlands aan. Uit een soort automatisme verplaatste ik me dan ook niet meer in de meest rechte lijn naar mijn bestemming, maar slingerde ik van schaduw naar schaduw alsof ik weer in Bamako of Cairo liep. Zo'n uitzending is een leerzame ervaring...

Voor het stralende weer hoefden we dit jaar dus geen verre vakantiebestemming te zoeken. Dat er deze zomer in Huize de Heus geen 'gezinsvakantie' op het programma stond, had weinig met de weersverwachting te maken, maar meer met de uitdaging de agenda's afgestemd te krijgen. Een paar dagen eropuit met de vrouw was het meest haalbare. Dat was overigens al spannend genoeg, want het was de eerste keer dat we ons kroost voor een aantal nachten alleen thuislieten. Voor de eigen gemoedrust ging de reis niet verder dan Kassel (DEU). Mochten we door de thuisblijvers gealarmeerd worden omdat er iets aan de hand was, konden we in elk geval in zo'n drie tot vier uur *wieder zuhause* zijn.

In plaats van gealarmeerd, werden we meer genegeerd. De tijdelijke vrijheid moest in de ogen van de thuisblijvers zo min mogelijk worden verstoord door bellen of appen met je ouders. Bij terugkeer bleek het experiment geslaagd: het huis werd in organieke toestand aangetroffen en het kroost vertoonde geen tekenen van fysieke strijd. We kunnen dus in de toekomst best wat langer met z'n tweeën op vakantie.

Dat gaat natuurlijk niet op korte termijn gebeuren. De zomer hebben we inmiddels achter ons gelaten en we zijn -net als u waarschijnlijk- weer overgegaan tot de orde van de dag. In mijn geval betekende dat medio augustus terug naar Havelte. Daar heerste toen nog een serene rust. Het was de spreekwoordelijke stilte voor de storm, want ook de tweede helft van het jaar wordt er niet stilgezeten bij 43 Gemechaniseerde Brigade en zijn de ambities torenhoog.

Ook bij onze vereniging zitten we niet stil. In september, oktober en november

staan er de nodige activiteiten op de agenda waar we uiteraard hopen velen van u te treffen. Met 'we' bedoel ik 'het bestuur'. Normaliter zou ik zeggen dat 'ik' u graag zou treffen, maar op een of andere manier hebben ze in Havelte bij het ontwikkelen van het jaarplan 2026 geen rekening gehouden met de activiteiten van onze vereniging en ons Regiment. U zult begrijpen dat ik een klacht heb ingediend!

Terug naar de activiteiten. De stadswandeling in Steenwijk, de Sunset March en de Battle Field Tour naar Eben-Emaël en Vogelsang zijn 'eigen' verenigingsactiviteiten. Daarnaast heeft de Regimentsscommandant ons uitgenodigd om met een detachement deel te nemen aan de Regimentsdodenherdenking, het Regimentsappèl en de beëdiging van nieuwe collega's op Bronbeek. Het zou toch fantastisch zijn als we ons daar als betrokken, trotse vereniging presenteren, contact kunnen maken met oude en nieuwe regimentsgenoten en verhalen met hen kunnen uitwisselen. Ik reken op uw enthousiasme!

Dat enthousiasme kunnen we als vereniging sowieso goed gebruiken. Om het bestuur te versterken, zijn we nog altijd op zoek naar een enthousiasteling die de rol van secretaris op zich wil nemen. Uiteraard zijn we erg blij met John, onze secretaris ad interim. De term 'ad interim' gebruik ik niet voor niets. John wil het secretariaat graag op niet al te lange termijn aan één van u overdragen.

Rest mij niets dan u op te roepen zich via de website in te schrijven voor de komende activiteiten en contact op te nemen met John om te praten over de werkzaamheden van de secretaris. Uw betrokkenheid en enthousiasme worden gewaardeerd!

COLUMN

Inka Logister-Proost

Waardering

Waardeloos. Dat vindt één op de acht werknemers zelf van het werk dat hij doet. Gelukkig waarderen die anderen zichzelf wel: al is het voor de zwijnen, jij bent de parel. En dat weet jij.

Het wordt glad ijs als het gaat om waardering van anderen. Je kan het niet beïnvloeden of afdwingen. En dat is ingewikkeld.

Een cliënt van me vertelde dat hij de waardering die hij bij Defensie kreeg, zo miste in zijn burgerbaan. Zijn manager had geen benul van wat hij deed, totdat bij zijn vertrek drie nieuwe werknemers aangenomen moesten worden voor hetzelfde werk. Nu, als zzp-er waardeert hij zichzelf weer hoog: consequent.

Diezelfde week vertelde een andere cliënt dat ze overweegt een burgerbaan te gaan zoeken. Bij Defensie hoort ze alleen wat als ze een fout heeft gemaakt of te weinig productie heeft laten zien.

Geen hulde, ik heb liever 'n gulden? Volgens het arbeidsvoorwaardenakkoord ontvangt het Defensiepersoneel eind september 6,5% meer loon. Na 1 januari 2028 staat er nog eens 2% meer op het loonstrookje. Is dat voor jou genoeg?

Maar liefst 80% (!) is bereid om van baan te wisselen voor een betere werksfeer, ook als dit minder loon oplevert. Werknemers verlaten zelden een bedrijf vanwege het werk zelf, maar wel vanwege een gebrek aan erkenning door het management. Funest is het gevoel dat je slechts een 'radertje in de machine' bent en verzandt in *quiet quitting*: alleen nog het absolute minimum doen omdat je extra inzet niet wordt gezien.

Hoe belangrijk is de officiële blijk van erkenning en waardering in de vorm van een onderscheiding voor jou? Wat betekent het opplussen van de kerstversiering op je DT?

Want eindelijk is het dan zover: het nieuwe voorschrift Waarderen binnen Commando Landstrijdkrachten is gepubliceerd! Hierin staat: "Elk individu heeft waardering nodig om zich gewaardeerd en erkend te voelen". Mooi! Zeker!

De zin gaat verder: "...wat zijn of haar inzet en prestaties kan stimuleren. Ook groepswaardering krijgt aandacht. Verstandig, want dat versterkt de onderlinge solidariteit. Dus effectieve groepsresultaten. *Quid pro quo*. Jammer dit.

Dat past in een bredere ontwikkeling. Organisaties ontdekken dat werkgeluk geen luxe is. Waardering is niet nice-to-have, maar een sleutelrol in tevredenheid van hardwerkenden en dus een voorwaarde om mensen te behouden.

Geprotocolleerde waardering geeft duidelijkheid. Zo kreeg ik bij het Twents Psychiatrisch Ziekenhuis als afscheid een sjaltje met het TPZ logo na 14 jaar trouwe dienst.

Een andere werkgever protocolleerde de waardering tijdens afscheid met alleen koffie en gebak. Toen na bijna 15 jaar 'mijn kooitje kleiner geknepen werd' vertrok ik. De kooitjesknipper weigerde de gebakjes te bestellen. Mijn collega's baken een paar taarten als pure muiterij.

Wat is de waarde van waardering? Oefen- of uitzendingtoelage? Tijdens een appel een tevredenheidsbetuiging ontvangen: waardering tegenover de hele eenheid én een zakcentje? Een medaille? Een extra streep of ster erbij? Een spontaan complimentje van een burger?

Bekijk jezelf in de spiegel. Weet wat je waard bent.

En schroom niet af en toe een ander te waarderen.

in the SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Herinneringskruis Nieuw-Guinea 1980

Dit keer een hoog 'hoe-is-het-nu-met' gehalte: ik ben op bezoek bij Jan Boes. Hij woont in Bronbeek, omringt met alles wat hem dierbaar is en alles wat hem 'scherp' houdt: tv, computer, tablet en smartphone.

Na een dikke knuffel en gezellig bijpraten, starten we het interview.

Poster Bronbeek

Oscar uitreiking

Je woonde in Alphen aan de Rijn. Wanneer ben je naar Bronbeek verhuisd en wat was de reden?

Mijn vrouw is tien jaar geleden overleden, ik heb haar vijf jaar verzorgd. Daarna heb ik nog vijf jaar zelfstandig gewoond. Deed alles zelf, koken en boodschappen doen. Dat werd steeds moeilijker gezien mijn aandoening. Paul zei: "Pa ga toch naar Bronbeek, daar zorgen ze goed voor je en dat is vlak bij mij." Ik heb hier in 2023 als proef gelogeerd en dat beviel.

Ik zie een aarzeling?

Ja, toch wel. Mijn zelfstandigheid verliezen. Maar dat is helemaal niet zo. De verzorging hier is geweldig, geen moeite te veel en altijd aardig. Er wordt hier niet betutteld en ik ga gewoon mijn eigen gang, ik kan veel dingen zelf. In de eetzaal zit ik met een aantal mannen aan de stamtafel en dan hebben we de grootste lol. Heerlijk!

Het lopen gaat niet best, maar ik probeer in beweging te blijven. Met één medebewoner maak ik tochtjes met de scootmobiel. We hebben allebei een soort walkietalkie; hij rijdt voorop, ik rijdt er achteraan en dan sjokken we de Posbank op. Of we gaan ergens naar de Rijn, daar eens kijken.

Ik volg het nieuws en ik train mijn hersenen door spelletjes te doen op mijn telefoon. En ik rust veel. Verder is hier van alles te doen, vorige week een 100e verjaardag, de vijfde hier.

Ik heb besloten om niet meer mee te gaan met activiteiten buiten Bronbeek. Ik moet daarna lang herstellen, dat is het me niet meer waard. Ik heb ook tegen Gerard [van Kuijk, commandant KTOMMB] gezegd dat ik mijn uniform niet meer aantrek. Dat verkleden kost me te veel moeite.

Mis je Alphen aan de Rijn?

Nee, nee. Ik woon hier en ik heb daar afscheid genomen. Er komen nog wel eens buurtjes en kennissen op bezoek, dat is heel leuk.

Naast je voordeur hangt de poster van 'De mannen van Bronbeek', van de documentaire waar jij aan mee hebt gedaan. Hoe is dat gegaan, hebben ze jou gevraagd?

Eerlijk gezegd weet ik niet waarom ze mij gevraagd hebben. Ik dacht dat het om een promotiefilmpje voor Bronbeek was, maar het is een documentaire geworden dat in verschillende filmhuizen in Nederland draait. De reacties die ik kreeg, vallen gelukkig allemaal mee. Ik vind zelf dat ik er niet goed uitkom, mijn spraak is tegenwoordig niet optimaal meer. Dan komt die film uit en denk ik: "Jeetje, dat had je toch anders kunnen doen." Nou ja, wat ik verteld heb, daar sta ik wel achter.

Tijdens een bijeenkomst kregen we een Oscar uitgereikt en een speech. Dat was wel grappig.

Naam: Jan Rijnder Boes
Leeftijd: 97 jaar
Lid sinds: van begin af aan
Uitzendingen: 1949-1951 Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea 43 AAT

Later treffen we Gerard van Kuijk die enthousiast vertelt over Jans aandeel in de documentaire:

Jan is te bescheiden, hij vertelde heel oprecht en heeft het fantastisch gedaan, alle vier de mannen trouwens. In de film leest Jan voor uit zijn dagboek, die hij als 15-jarige tijdens de hongerwinter bijhield, in de zaal werd een traantje weggepinkt. Verder zie je Jan ook met z'n scootmobiel over het terrein van Bronbeek rijden, prachtig!

Jans Duitse herdershond Bodo was ook een filmster....

Hij heeft meegedaan in Soldaat van Oranje. Hij liep met een Duitse militair mee in verschillende scenes. Ik moest ook zo'n Duits uniform aan, omdat ik in de buurt van Bodo moest blijven en in beeld kon komen. Hij was goed afgericht, maar Bodo had niet zo'n zin om naar die Duitser te luisteren. Dat zie je in de film, hij trekt terwijl hij anders keurig netjes naast me liep. Helaas hebben ze mij eruit geknipt.

Je bent als dienstplichtige naar Nederlands-Indië gegaan en later door naar Nieuw-Guinea. Was dat in jouw beleving een verlenging?

Nee, een aantal 43 AATers werden gestuurd voordat de 43 RI kwam. Ik was gedetacheerd als transportchauffeur, maar ik heb daar van alles gedaan. Er waren quonset hutten die de Amerikanen als magazijnen gebruikten; die hebben we leeggehaald en er kamers in gemaakt.

Ik heb er een gouden tijd gehad. We hadden daar veel vrije tijd, wachtend tot de 43 RI geïnstalleerd werd. Prachtige tochten langs de kali's [rivieren] gemaakt.

In Nederlands-Indië heb ik voornamelijk Indische Nederlanders en hun huisraad naar de haven gereden. Lekker simpel: afleveren bij de boot en de rest werd daar in de haven overgenomen. En voor de rest, tja van alles. Ik zat een keer met een enorme hoeveelheid Chinese schoensmeer die het afleverpunt niet wilde hebben. En de Chinees wilde het niet terugnemen. Nog wat van proberen te verkopen, dat vond mijn commandant wel mooi.

Hoe zag je leven na de dienstplicht eruit?

Na 1945 werkte ik als monteur aan de kantoormachines: schrijfmachines, boekhoudmachines, rekenmachines en stencilmachines. Na de dienstplicht kon ik weer terug bij mijn oude baas. Met de chef heb ik een papiergelijkstootmachine ontwikkeld voor alle stapeltjes papier-carbon-papier-carbon, die we aan drukkerijen verkochten.

Later ben ik bij de Haagse Krant gaan werken als controleur op de bezorging, daarna als inspecteur en uiteindelijk hoofdinspecteur: ik had vijf inspecteurs, 1200 bezorgers. Tot mijn pensioen.

Na Nieuw-Guinea heb ik mijn vrouw ontmoet en we zijn in 1953 getrouwd. We kregen onze dochter Yvonne en onze zoon Paul, die ook bij B&T gewerkt heeft.

Na mijn pensioen hebben mijn vrouw en ik zo'n vijftien jaar gedanst, daar had ik veel plezier aan. We hebben aan wedstrijden meegedaan en ook nog wat gewonnen. Verder tekende ik als jongen, dat heb ik later weer opgepakt en heb jarenlang in een schilderclub geschilderd. [sommige schilderijen zijn niet te onderscheiden van een foto]

Jan, je hebt echt heel veel voor veteranen gedaan, zoals de 43 AAT reüniecommissie en jarenlang redacteur van het verenigingsblad...

Ik kwam in contact met een oud-43 AAT-er die bezig was om alle veteranen uit ons onderdeel op te sporen; adressen via gemeenten achterhalen. Daarin heb ik hem bijgestaan. In 1975 is de Landelijke Reünie Commissie opgericht en daar hebben we ons bij aangesloten. Na vertrek van de secretaris heb ik zijn taken overgenomen. Toen ze een nieuwe redacteur voor 't Kontakt zochten, werd ik 'vrijwillig aangewezen'. Van dat blaadje heb ik een blad gemaakt. Dat heb ik 21 jaar gedaan, soms met plezier, soms met tegenzin. Want ik was redacteur van drie bladen: de Duitse Herder kwam met 40 pagina's iedere maand uit en mijn vrouw kwam uit het weeshuis en die hielden reünies, dus daar maakte ik ook een blad voor.

In 2000 heb ik de overgang van LRC naar VVRB&T meegemaakt en hiermee als redacteur de overgang van 't Kontakt naar Veteranen Contact dat nu Veterans B&T heet, dus toen kwam er ook input van de Intendance veteranen.

Het werd groter en alles werd gemoderniseerd. Vroeger moest ik uit eigen initiatief materiaal verzamelen en kreeg ik papiertjes met geschreven verhalen die ik dan moest overtypen. Soms gekriebel dat haast niet te lezen was. Bij jullie gaat dat nu allemaal per mail.

Ik weet van mezelf dat ik niet optimaal was, het was mijn vak niet. Ik ben er gewoon ingeluisd.

in the SPOTLIGHT

Je hebt je altijd ingezet voor de 43 AAT reünies toch?

Ja, die organiseerde ik o.a. met Ger Achterhof en Bas Reehorst. In 2018 was de adoptie en vanaf die tijd werden we ondersteund door de 240 Dienstencompagnie. In 2024 ben ik nog bij de ALV geweest, ik kon meerijden met Gerard. En ik ging altijd naar de Regiments Dodenherdenking.

Wat maakt dat jij je al die jaren zo hebt ingezet voor de vereniging?

Nou, door het feit dat er niemand anders was die het over wilde nemen. Verschillende malen gezegd.

Dus dan moest je weer doorgaan...

Jan, dank je wel voor alles wat je door de jaren heen voor de vereniging LRC en VVRB&T gedaan hebt! En dank voor het interview; zo'n bescheiden man als jij verdient het om in het spotlight te staan. Het was weer een gezellige middag!

43 AAT reünie 2019, Jan en Bas Reehorst

Adoptie door
240 Diensten-
compagnie 2018

Regiments Dodenherdenking 2017, drie generaties: Wouter, Jan en Paul

Boekreview

Milou Kroeze-Rabelink

Gewapend met gevoel

Elanor Boekholt-O'Sullivan

In de koffiekamer of op sociale media worden er regelmatig grappen gemaakt over weer een volgende generaal die een boek heeft geschreven. Zo ook over het boek van voormalig driesterrengeneraal Elanor Boekholt-O'Sullivan.

Hoewel ik van mening ben dat het nooit kwaad kan om te leren van de hogere legerleiding, was ik naar dit boek extra nieuwsgierig. Ik keek altijd met bewondering naar de strijd die de generaal voerde voor zichzelf en haar vrouwelijke collega's. In een organisatie waarin we als vrouw vaak 'one of the guys' moeten zijn, vond ik het verfrissend om iemand te zien die haar vrouwelijkheid juist omarmt. Voor mij dus voldoende reden om haar boek open te slaan en haar visie op leiderschap te lezen.

Het boek begint bij de jeugd van Boekholt-O'Sullivan. Ze beschrijft hoe ze zich regelmatig een buitenstaander voelde, iets wat tijdens haar loopbaan bij Defensie opnieuw werd bevestigd. Toen ze startte als officier, werden er regelmatig twijfels geuit over haar geschiktheid. Ze kreeg het gevoel dat ze haar manier van leidinggeven moest aanpassen. Ze werd als te zacht of te onzeker gezien en probeerde haar leiderschapstijl hierop aan te passen, maar merkte dat dit onnatuurlijk aanvoelde.

In het boek neemt ze je mee in de ontwikkeling van haar carrière, maar vooral ook in haar kijk op leiderschap. Waar ze in het begin vooral probeert zich aan te passen aan de bestaande norm, stelt ze later steeds nadrukkelijker de vraag of die norm eigenlijk nog wel de juiste is.

Naarmate ze verder groeit binnen de organisatie en hogere rangen bereikt, ontstaat er steeds meer ruimte om zichzelf te zijn. Ze ontdekt dat ze niet altijd binnen de norm hoeft te passen en dat ze haar leiderschap niet voortdurend hoeft aan te passen aan het traditionele beeld van een leider. Juist door dichter bij zichzelf te blijven, ontwikkelt ze een authentiekere vorm van leiderschap.

Dat is ook de belangrijkste boodschap van het boek. De titel *Gewapend met gevoel* zegt precies waar het op staat: leidinggeven met gevoel is geen zwakte, maar juist een kracht. Boekholt-O'Sullivan laat zien dat menselijkheid en daadkracht niet haaks op elkaar staan. Je kunt besluitvaardig en duidelijk zijn én tegelijkertijd vriendelijk en empathisch blijven.

Waar ze aan het begin van haar loopbaan vooral bezig is met de vraag hoe ze binnen de organisatie past, verschuift die vraag later naar hoe de organisatie

kan veranderen zodat er meer ruimte ontstaat voor andersdenkenden. Dat vind ik een van de sterkste ontwikkelingen in het boek.

Tegelijkertijd is de kracht van het boek ook meteen een zwakte. De boodschap dat je als leider uiteindelijk jezelf moet durven zijn en ruimte moet maken voor anderen, wordt al vrij snel duidelijk en daarna regelmatig herhaald. Het boek laat vooral zien wat zij heeft geleerd en waarom haar visie voor haar werkt; minder vaak wordt zichtbaar waar haar eigen leiderschap tekortschiet of waar een andere aanpak misschien beter had gewerkt.

Het boek is vooral een biografisch werk waarin ze vertelt over haar loopbaan bij Defensie. Het is geen klassiek leiderschapsboek en wordt dan ook weinig theoretisch onderbouwd. Ze sluit het boek af met tien lessen 'om mee naar huis te nemen'. Het boek leest als een trein en zal voor veel militairen waarschijnlijk herkenbaar zijn.

Haar ontwikkeling als leider blijft vooral hangen. Waar ze ooit probeerde in het plaatje te passen, laat ze uiteindelijk zien dat goed leiderschap misschien juist begint met de vraag wie het plaatje eigenlijk heeft getekend.

Gewapend met gevoel

Mijn generale kijk op leiderschap | Elanor Boekholt-O'Sullivan | 2025 | Uitgeverij Balans
Paperback ISBN 9789463824590 | 224 pagina's | Ebook ISBN 9789463824729

UIT- INGEZONDEN

Regimentslegpenning nr. 109 voor

secretaris Historische Collectie

Op 20 augustus nam Michel van Leijen afscheid van zijn actieve dienst bij de Koninklijke Landmacht. Collega's, familie, vrienden en zelfs de carnavalsvereniging waren aanwezig om dit bijzondere en heugelijke moment samen met hem te vieren.

Na het officiële afscheid door de C B&TCo en een terugblik op Michels loopbaan door de oud-commandant van de B&TCo, was het de beurt aan het regiment om Michel te bedanken voor zijn jarenlange inzet. Als secretaris van de Stichting Historische Collectie én als vertrouwde spreekstalmeester van het regiment heeft Michel zich op bijzondere wijze ingezet. Gedurende zijn gehele loopbaan droeg hij het regiment een warm hart toe, door zijn steun, betrokkenheid en door simpelweg aanwezig te zijn als regimentsgenoot bij de vele activiteiten.

Voor zijn inzet en steun ontving Michel uit handen van de regimentscommandant Regimentslegpenning nr. 109. Een grote verrassing, die Michel voor even stil maakte.

Michel, van harte gefeliciteerd met deze bijzondere waardering en geniet van je FLO!

Regimentshanddruk voor

bestuurslid Historische Collectie

Arie Rietveld ontving in augustus de regimentshanddruk. Hij was bijna 16 jaar bestuurslid van de Stichting Historische Collectie Regiment B&T. In die periode heeft hij een belangrijke rol gespeeld bij het samenvoegen van de collecties van onze stamregimenten en bij de samenstelling van de huidige collectie. Ook heeft Arie nog een waardevolle bijdrage geleverd aan het recent verschenen boek 25 Jaar Regiment B&T.

RC Henk Plenk: "Arie, het Regiment is je veel dank verschuldigd voor jouw jarenlange inzet en voor de belangrijke bijdrage die je hebt geleverd aan het vormgeven en bewaren van onze geschiedenis in de collectie. Jouw gevraagde én ongevraagde advies is altijd waardevol en ondersteunend geweest aan het gedachtegoed van ons Regiment.

We hopen dat je je verbonden blijft voelen met het Regiment en dat we zo af en toe nog op je kennis en ervaring mogen rekenen."

Arie, bedankt voor alles wat je voor het Regiment hebt betekend!

MANSCHAPPENDINER 2026 INSCHRIJVEN KAN VANAF 1 SEPTEMBER

VIA ONZE SITE

Aftrap 35 jaar

1 (NL/BE) VN Transport Bataljon

Op 7 juli vond de aftrap plaats voor het jubileum jaar 35 jaar 1 (NL/BE) VN Transport Bataljon.

Door het bestuur van Vereniging 1 (NL/BE) VN Transport Bataljon, het bestuur van Vereniging Veteranen Bevoorradings- en Transporttroepen en de Regimentsleiding wordt er met vereende krachten gewerkt aan een mooi programma. In de komende periode zal er meer duidelijk worden, dus hou de socials in de gaten!

De jubileumcommissie bestaat uit Stefan Markvoort, Henk Plenck, Eric Hoogsteder, Frank van de Waardenburg, Sander Beers, Coco Wemmenhoven, Michel Roest (niet op de foto) en Mark de Voogd.

Reminder

Heb jij je al ingeschreven voor het Manschappendiner?

Op 21 oktober 2026 vindt het tweede manschappendiner plaats in Stroe. Militairen en burgermedewerkers zijn van harte welkom om samen invulling te geven aan deze bijzondere regimentsactiviteit.

Inschrijven kon al vanaf 1 september 2026 via onze website. Voorafgaand aan de inschrijving dien je je eerst aan te melden op de website: <https://www.regimentbent.nl/formulieren/registratie-externen>

We kijken ernaar uit om elkaar op 21 oktober in Stroe te ontmoeten!

Nationale Taptoe 2026 wederom groot succes!

OP MIJN

Het Netherlands Special Operations Command (NLD SOCOM) is in 2018 opgericht en zorgt voor de inzet van Nederlandse special operations forces (SOF). Dat betekent plannen, aansturen, uitvoeren en evalueren van alle SOF-operaties van de Nederlandse krijgsmacht. Deze operaties worden uitgevoerd door het Korps Commandotroepen (KCT), de Netherlands Maritime Special Operations Forces (MARSOF) en 300 SOF Air (nu nog in oprichting).

Michel Koppejan is als B&T'er werkzaam bij het Netherlands Special Operations Command.

Het plannen, uitvoeren en evalueren van de logistieke ondersteuning van speciale operaties. Een uitdagende functie binnen een snel veranderende complexe operationele omgeving.

Inleiding

Sinds de oprichting van NLD SOCOM in 2018 is er een toename van het aantal SOF-operaties als gevolg van geopolitieke ontwikkelingen, een ruimer mandaat vanuit de MKSO, in het kader van Early Forward Presence (102 EFP-compagnie) en door de transformatie naar het opereren in de Grey Zone. Door deze toename heeft NLD SOCOM de afgelopen jaren stappen gezet om zich als 'jonge' organisatie verder te ontwikkelen. Momenteel wordt er uitvoering gegeven aan de studie NLD SOCOM 2.0 om hiermee te kunnen voldoen aan de toekomstige verwachtingen en taakstelling.

Binnen NLD SOCOM wordt uitvoering gegeven aan de operatielijnen RUN, CHANGE en PREPARE. Operatielijn RUN omvat alles wat NLD SOF doen ten behoeve van de NLD-belangen; van dreigingen vroegtijdig onderkennen tot actief bestrijden. Daarnaast moet NLD SOF ook, vaak met korte reactietijd, op onvoorziene (geopolitieke) ontwikkelingen kunnen reageren. Hieronder vallen o.a. de current operations.

Operatielijn CHANGE betreft de structurele (door)ontwikkeling van het NLD SOF systeem. De focus ligt op het verkrijgen en behouden van een (innovatie) voorsprong op onze tegenstanders (competitive edge), zowel conceptueel als technologisch.

PLEK

Figuur 1: Operatielijnen RUN, CHANGE en PREPARE.

Operatielijn PREPARE betreft permanent eenheden die NLD SOF gereed heeft staan om, indien nodig, voorzien en onvoorzien wereldwijd ingezet te kunnen worden om de Nederlandse belangen te behartigen en te beschermen. NLD SOCOM is tevens de normsteller voor gereedstelling van NLD SOF in NAVO verband en voor Non Foreseeable Operations (NFSO)/Foreseeable Operations (FSO) (incl. EFP) inzet. Figuur 1 geeft een schematische weergave van de operatielijnen.

Voor het uitvoeren van de taken binnen de operatielijnen is NLD SOCOM ingericht in een J-structuur. Figuur 2 (volgende pagina) geeft een weergave van de organisatiestructuur. Hierbij vallen de SOF eenheden niet direct onder NLD SOCOM, maar zijn deze gepositioneerd binnen de OPCO's. Het betreffende OPCO is verantwoordelijk voor de gereedstelling van de SOF eenheid waarbij de SOF eenheid inzetgereed wordt overgedragen aan NLD SOCOM.

Ik heb u in het kort op hoofdlijnen geïnformeerd over de taken en de inrichting van NLD SOCOM. Hierna zal ik op hoofdlijnen toelichten op welke wijze de afdeling J4 NLD SOCOM is ingericht, op welke wijze de bijbehorende werkzaamheden worden uitgevoerd en tegen welke uitdagingen wij in de uitvoering van onze dagelijkse werkzaamheden aanlopen.

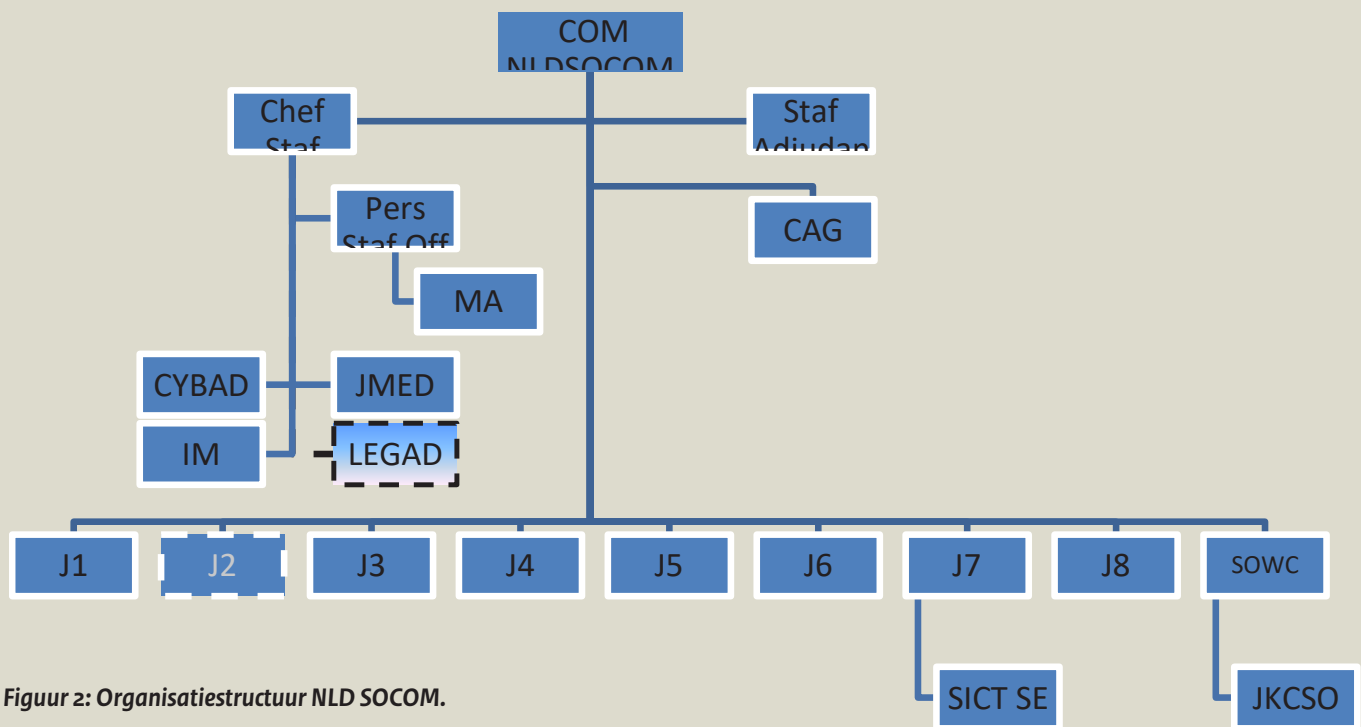
Afdeling J4 NLD SOCOM

De afdeling J4 NLD SOCOM ondersteunt (in de breedste zin van het woord) de operatielijnen PREPARE, RUN en CHANGE. Om invulling te kunnen geven aan deze ondersteuning bestaat de afdeling J4 NLD SOCOM uit seniors en een junior stafofficier logistieke plannen en projecten, een stafonderofficier operationele logistiek & verplaatsingen, een materieelbeheerder, een onderofficier logistiek en een reservist, afkomstig uit verschillende OPCO's. Tevens is de afdeling

versterkt met een senior stafofficier logistiek vanuit het Core Planning Team (CPT). Deze functionaris is zowel werkzaam bij het CPT i.h.k.v. logistieke planning t.b.v. de regionale plannen vanuit het NATO Force Model (NFM), als bij de afdeling J4 waarbij deze functionaris de logistieke planning en uitvoering van de regionale plannen afstemt met de SOF-eenheden, de OPCO's en het Joint Force Command (JFC).

Om de operatielijnen PREPARE, RUN en CHANGE te ondersteunen is de afdeling J4 NLD SOCOM zowel regionaal als functioneel ingericht. Binnen NLD SOCOM is de wereld opgedeeld in twee regio's: de Oostflank en overige prioritaire regio's. Aan beide regio's is een stafofficier logistiek vanuit de afdeling J4 NLD SOCOM aan verbonden. De stafonderofficier ondersteunt echter beide regio's en richt zich met name op de verplaatsingsaspecten binnen deze regio's en de afstemming hiervan met de afdeling verplaatsingen binnen de J4 van het JFC en de Defensie Verkeers – en Vervoersorganisatie (DVVO).

Met het hanteren van deze regionale indeling binnen NLD SOCOM zijn er vaste regiotteams ingericht die de huidige operaties in een specifieke regio, Oostflank of overige prioritaire regio's, ondersteunen en toekomstige FSO/NFSO en/of handelingsopties in een regio plannen en voorbereiden. Door het hanteren van vaste regiotteams zijn de leden op elkaar ingespeeld, beschikken zij over de nodige kennis en diepgang, zijn er korte communicatielijnen en worden onderwerpen integraal besproken. Hierbij is het risico aanwezig dat er veel kennis over een specifieke regio bij een functionaris aanwezig is en dit bij afwezigheid voor uitdagingen zorgt. Dit wordt grotendeels ondervangen door te werken met een gezamenlijke mailbox en een J4 SharePoint (die zowel op Mulan als NLSWAN identiek is ingericht) waardoor dossiervorming plaatsvindt, informatie op een specifieke plek vindbaar is en informatie breder gedeeld wordt.

Figuur 2: Organisatiestructuur NLD SOCOM.

Daarnaast informeren wij elkaar op hoofdlijnen tijdens het wekelijkse J4 afdelingsoverleg over de lopende operaties/dossiers en eventuele bijzonderheden. Binnen NLD SOCOM wordt ook gebruikgemaakt van compartimenteringen. Dit betekent dat een functionaris vanuit de afdeling J4 NLD SOCOM wordt toegevoegd aan een compartiment waarbinnen een specifieke operatie wordt voorbereid, uitgevoerd en afgewikkeld.

De functionele indeling vindt plaats doordat een deel van de afdeling J4 NLD SOCOM gericht is op het ondersteunen van de operatielijnen en een deel uitvoering geeft aan de dagelijkse bedrijfsvoeringsprocessen en de interne logistieke werkzaamheden. Hierbij wordt bijvoorbeeld uitvoering gegeven aan het ondersteunen van een schietdag, het beheer van het aan NLD SOCOM geautoriseerde materiaal, de jaarlijkse tellingen, het VAM-Proces of het ondersteunen van de SOF-jaardag.

Binnen NLD SOCOM maken we gebruik van een Battle Rhythm. Er zijn er vaste momenten in de agenda waarop de regioteams, waarbij een (vaste) afvaardiging van elke afdeling aanwezig is, bij elkaar komen om de lopende operatielijnen in een specifieke regio te bespreken. Daarnaast staan onder andere de Commanders Update Brief, diverse Cross Functional Working Groups overleggen, stafhoofdenoverleg, VTC-contactmomenten met de verschillende inzetgebieden, afdelingsoverleg, SMT-overleg (Sociaal Medisch Team) en de dagelijkse staf sync op de agenda. Tussen deze activiteiten door worden Operational Planning Groups georganiseerd t.b.v. nieuwe missies en handelingsopties, vindt het maandelijks 4-4-4 overleg plaats, worden MKSO-briefings voorbereid, deelname van C-SOCOM aan de Krijgsmachtraad voorbereid en zijn er verschillende thematische overleggen.

Als afdelingshoofd ben je naast het dagelijks leiding geven aan je afdeling ook actief in de drie aanwezige operatielijnen. Binnen de operatielijnen RUN coördineer je op logistiek gebied dagelijks

diverse logistieke en financiële onderwerpen met de SOF-eenheden. De operatielijnen RUN wordt hoofdzakelijk uitgevoerd door de stafofficieren waarbij je hen ondersteunt in de dagelijkse werkzaamheden door voor hun de benodigde randvoorwaarden in te vullen, richting te geven of werkzaamheden tijdelijk over te nemen. Dit kunnen bijvoorbeeld financiële, organisatorische of contractuele randvoorwaarden zijn of er dient afstemming plaats te vinden met een ander afdelingshoofd indien er onduidelijkheid is. Als hoofd J4 ben je voorzitter van het 4-4-4 overleg waarbij de afdeling J4 NLD SOCOM samen met de S4 van de SOF-eenheden de lopende operaties, eventuele knelpunten, diverse logistieke ontwikkelingen bespreken.

Binnen de operatielijnen PREPARE neem je actief deel aan het gereedstellingsproces. Naast de functie die je vervult bij NLD SOCOM heeft een deel van de afdeling J4 een functie binnen het SAT. Hierbij vorm je samen met internationale collega's een SOCC. Hierdoor neem je als afdelingshoofd zelf ook deel aan het opwerktraject en de daarbij behorende internationale oefeningen waarbij de doelstelling is om als internationale staf een SOCC in te richten. Daarnaast organiseren wij dit jaar de Logistic Working Group meeting in Nederland. Hierbij nodigen wij verschillende logistieke internationale collega's uit om te praten over de logistieke ondersteuning van SOF binnen de Regional Plans en het huidige internationale netwerk binnen de SOF-community te versterken.

Door uitvoering te geven aan de operatielijnen CHANGE probeert NLD SOCOM gereed te zijn voor toekomstige operaties. Binnen deze operatielijnen werk je samen met de S4 van de SOF-eenheden en het SOWC aan de doorontwikkeling van SOF logistieke concepten. Hierbij kijken wij bijvoorbeeld gezamenlijk naar de ondersteuning van diepe operaties en het optreden in de Grey Zone.

Vanuit de afdeling J5 NLD SOCOM wordt je als afdelingshoofd actief betrokken bij diverse beleidsonderwerpen. Een voorbeeld

hiervan is de totstandkoming van de capaciteitsplannen SOF. Als afdelingshoofd heb ik meegeschreven aan de capaciteitsplannen SOF. Waarbij ik in afstemming met de S4 van de SOF-eenheden, capaciteiten heb opgenomen in de plannen om de SOF-eenheden in de toekomst op logistiek gebied te versterken.

Uitdagingen

Het werken binnen NLD SOCOM brengt ook denodige uitdagingen met zich mee. Deze uitdagingen komen hoofdzakelijk voort uit de huidige bestuurlijke en organisatorische inrichting en door de operationele en technologische ontwikkelingen. Hieronder een aantal voorbeelden.

NLD SOCOM is een organisatie die momenteel op zoek is naar een werkwijze en organisatie waarmee zij aan de toekomstige verwachtingen en taakstelling kan voldoen en toekomstbestendig is. De afgelopen jaren hebben er diverse kleine organisatorische wijzigingen plaatsgevonden om NLD SOCOM goed te laten functioneren. Deze kleine organisatorische wijzigingen waren vaak tijdelijk van aard en/of op projectbasis. NLD SOCOM beschikte over onvoldoende personele capaciteit om uitvoering te kunnen geven aan alle werkzaamheden. De afdeling J4 is vanuit de oprichting ingericht om met de huidige capaciteit externe operationele logistieke processen te ondersteunen. In de praktijk is de afdeling J4 NLD SOCOM ook belast met interne logistieke processen, terwijl de huidige personele capaciteit binnen de afdeling J4 NLD SOCOM hier niet op is ingericht. Dit levert regelmatig spanning op met de uitvoering van externe operationele logistieke processen.

NLD SOCOM formuleert en implementeert SOF-beleid, draagt bij aan SOF-plannen en behoeftestellingen en plant, stuurt en evalueert speciale operaties. De SOF-eenheden zijn organisatorisch ingedeeld bij de OPCO's. De OPCO's zijn verantwoordelijk voor de inzetgereedheid van de SOF-eenheden. De OPCO's dragen SOF-personeel en materieel inzet gereed over aan NLD SOCOM. De SOF-eenheden zijn voor de materiële gereedheid (instandhouding, vervanging, uitbreiding, etc.) afhankelijk van het betreffende OPCO. Het uitgangspunt is dat de SOF-eenheden worden ingezet met het materieel waarover zij beschikken vanuit de gereedstelling.

In de voorbereidingsfase is er regelmatig onduidelijkheid wie nu verantwoordelijk is voor het beschikbaar stellen van bepaalde systemen t.b.v. het uitvoeren van een operatie. De onduidelijkheid vindt hoofdzakelijk plaats bij systemen die beperkt binnen de organisatie aanwezig zijn en gelijktijdig ook benodigd zijn voor de gereedstellingsfase waardoor de SOF eenheden deze systemen niet willen leveren voor de operatie.

De huidige verwervingsprocessen sluiten onvoldoende aan bij de snelheid waarmee technologische ontwikkelingen binnen het operationele domein elkaar opvolgen. Hierdoor kan een behoefte die vorige week nog relevant was een aantal weken later niet meer relevant zijn. Dit in combinatie met de snelheid van de huidige verwervingsprocessen binnen Defensie zorgt ervoor dat behoeftes te laat worden gerealiseerd en in het operatiegebied niet meer relevant zijn.

De afgelopen jaren is het aantal operaties die door NLD SOCOM worden aangestuurd toegenomen. Met de huidige capaciteit binnen de afdeling J4 NLD SOCOM is het op piekmomenten uitdagend om alle operatielijnen te kunnen blijven ondersteunen.

De taken van NLD SOCOM zijn:

- Het adviseren van de Commandant der Strijdkrachten (CDS) en de Ministeriële Kerngroep Speciale Operaties (MKSO) t.a.v. SOF & afgeschermdes operaties;
- Plannen, aansturen, uitvoeren en evalueren van alle SOF & afgeschermdes operaties (incl. enablers) van de Nederlandse krijgsmacht;
- Kwaliteitsborging SOF-eenheden; Standaardiseren, normeren en toetsen van SOF-eenheden d.z.v. Opleiding & Training;
- Bijdragen aan SOF beleid en plannen (incl. behoeftestelling & verwerving);
- Sturende rol m.b.t. Kennis & Innovatie SOF;
- Het uitbrengen van NLD-deel Special Operations Component Command (SOCC) in NAVO verband NFM HT1 rol met een SOCC Augmentation Team (SAT);
- Internationaal aanspreekpunt voor SOF samenwerking.

Altijd en overal, een strategische handelingsoptie voor speciale inzet

De afgelopen jaren is het regelmatig voorgekomen dat niet alle operatielijnen ondersteund kunnen worden en dat er prioriteiten moeten worden gesteld. Een voorbeeld hiervan is dat er twee functionarissen vanuit een SAT-oefening in het buitenland zijn teruggestuurd om een operatie te kunnen ondersteunen.

Binnen NLD SOCOM worden sommige operaties binnen een compartiment behandeld. Dit betekent dat de functionaris die vanuit de afdeling J4 hierin deelneemt beperkt beschikbaar is voor andere werkzaamheden en geen informatie mag/kan delen. Hiermee is de functionaris niet of in mindere mate beschikbaar voor de ondersteuning van lopende operaties. Daarnaast is het niet wenselijk om functionarissen in een compartiment te plaatsen of eruit te halen. Hierbij brengt ook de afstemming met externe organisatiedelen de nodige uitdagingen met zich mee.

Afsluitend

Ik hoop hiermee dat u als lezer (op hoofdlijnen) een beter beeld heeft gekregen van de afdeling J4 NLD SOCOM. NLD SOCOM is een uitdagende en complexe werkomgeving waarin ontwikkelingen elkaar in snel tempo opvolgen, uitvoering wordt gegeven aan verschillende operatielijnen en logistiek vaak op een andere wijze wordt uitgevoerd dan bij de reguliere eenheden.

NIJMEEGSE VIERDAAGSE 2026

PROOST!
OP HET REGIMENT

bewaarde SCHATTEN

Natanya Hartgers

Wie heeft ze niet?

Een doos, kist of pluba met oude schatten.

Verzamelingen uit, en herinneringen
aan het verleden.

De geur van benzine, kameraadschap en natuurlijk de rondom: onze zippo van het 5e peloton Middelzwaar Transportcompagnie (230 MZWTCIE).

Waar de ritten ons ook brachten

230 MZWTCIE, van oudsher diep geworteld in de Veluwe bossen rondom de Generaal Winkelman Kazerne in Nunspeet, was binnen het dienstvak van de Aan- en Afvoertroepen (later Bevoorrading & Transport) een eenheid om rekening mee te houden.

Uitgerust met het zwaardere materieel, van de iconische DAF YA 4440 viertonners tot de indrukwekkende DAF YAZ 2300 trekkers, zorgde de compagnie ervoor dat de logistieke slagader van de Koninklijke Landmacht nooit stil kwam te liggen.

Of het nu ging om grootschalige transporten tijdens oefeningen in Duitsland en Frankrijk, of de daadwerkelijke operationele inzet (zoals de bekende inzet van de kern van 230 MZWTCIE tijdens o.a. de AFOR-missie in Albanië en KFOR in Kosovo). Waar de vracht ook heen moest, klaarde de klus.

Het motto dat met een fijne gravure in de aansteker is gezet, vat de trotse logistieke mentaliteit van onze eenheid feilloos samen: "Where ever your business takes you".

Het was een belofte. Wat de opdracht ook was, hoe uitdagend het terrein of de weersomstandigheden ook bleken; het transportpeloton stond garant dat de goederen op de juiste plek en op de juiste tijd arriveerden.

De 'Longhorn' van het 5e peloton

Elk peloton binnen de transportcompagnieën ontwikkelde zijn eigen subcultuur, trots en symboliek. Op 'onze' aansteker pronkt de gravure van een briesende stier met enorme hoorns — een krachtige Texaanse Longhorn — die door een grote, gestileerde '5' heen breekt.

Het symboliseert de onstuitbare kracht, het doorzettingsvermogen en de 'niet lullen maar poetsen'-mentaliteit van het 5e peloton. Binnen de transportwereld van de Landmacht betekende dienen bij zo'n peloton dat je

blind op elkaar moest kunnen vertrouwen. Lange uren achter het stuur, nachten doorhalen in gecamoufleerde bivaks, hitte in de cabine in de zomer en ijskoude sleutelsessies in de winter. Juist op die momenten, tijdens een korte rustpauze langs de kant van de weg of bij een dampende mok veldkoffie, werd de zippo tevoorschijn gehaald.

Meer dan een vuurtje alleen

Het karakteristieke 'klik-klak'-geluid van een openklappende zippo is voor velen van ons hét geluid van kameraadschap. Het was de aansteker die je aanbood aan je maat als de wind over de hei gierde, het vuurtje dat gedeeld werd tijdens sterke verhalen op de kazerne, en het baken van (bedekt) licht tijdens de stille uren van de wacht. Inmiddels is de rook al twintig jaar opgetrokken en is de tank droog, maar de emotionele lading van deze pelotonsaansteker is groter dan ooit. Hij herinnert mij aan een prachtige tijd. Een tijd van jonge zielen, ronkende dieselmotoren, onvergetelijke humor en de onbreekbare banden die alleen binnen de defensiefamilie worden gesmeed. Heb jij ook zo'n tastbare herinnering op je bureau of in de vitrinekast staan die het verhaal van jouw eenheid vertelt? Laat het de redactie van B&T weten! Want zolang wij de verhalen blijven delen, blijft de herinnering aan 230 Middelzwaar Transportcompagnie springlevend.

Groet van een trotse veteraan van het 5e Peloton (het goeiste pel ;-))

B&T'er OP MISSIE

Mike Gooijer

OEFENING FIGHTER LION

De bevoorradingsketen en inrichting van logistieke diensten tijdens de oefening Fighter Lion.

Het Bevoorrading- & Transportcommando (B&TCO) is de eenheid die de bevoorrading, transport en verschillende diensten verzorgt tijdens een grootschalig conflict. Mike Gooijer is hoofd van de stafsectie S3/5 van het B&TCO en daarbij verantwoordelijk voor het plannen en het uitvoeren van de logistieke operatie. Hij beschrijft de ontwikkelingen van de bevoorradingsketen en diensten naar aanloop van de oefening.

De afgelopen jaren heeft het B&TCO in het kader van optreden in hoofdtaak 1 (HT1) met regelmaat samen met 13 Brigade Combat Team (BCT) getraind en geoefend. Er is dan ook hard gewerkt om de operationele bevoorradingssystematiek goed vorm te geven. Een beproefd concept uit het verleden waren de standaardladingen, die inmiddels Combat Configured Loads (CCLs) worden genoemd. Dit is een gestandaardiseerde, voorverpakte lading met bevoorradingsartikelen, bestemd voor een specifieke eenheid. Het grote voordeel hiervan is dat er na samenstelling van de CCL, het aantal logistieke handelingen in de bevoorradingsketen verder beperkt is. Onder HT1 omstandigheden is dat geen overbodige luxe, maar absolute noodzaak.

Met name voor de primaire goederenklassen (I (voeding), III (brandstof) en V (munitie)) werkt het B&TCO met CCLs. De hoeveelheid goederen in de CCL voor een specifieke eenheid, vertegenwoordigt een *Day Of Supply* (DOS) en wordt dus in principe elke 24 uur bevoorraad. Wel is het zo dat de bevoorradingsketen vraag-gestuurd is: de te bevoorraden eenheid bepaalt nog altijd het moment, de plaats en de aard van de af te leveren goederen. De CCL is de manier waarop deze behoefte wordt ingevuld.

In theorie kan een CCL mogelijk al in Nederland samengesteld worden, maar in de regel gebeurt dit op in het *Rear Supply Centre* (RSC) [1]. Het RSC ligt in de Joint Logistic Support Area (JLSA), op grote afstand van de te bevoorraden eenheden. Tijdens FILI was

de RSC dan ook ingericht in Marnewaard. Vanuit daar werden de ladingen getransporteerd naar het Main Supply Centre (MSC) dat zich in het divisie-achtergebied bevindt. Een MSC moet gezien de dreiging mobiel zijn en heeft dit tijdens FILI bewezen. Het MSC is gedurende de oefening op verschillende locaties ingericht in de omgeving van Seedorf.

Vanuit het MSC worden ladingen getransporteerd naar het *Forward Supply Centre* (FSC) in de Brigade Support Area (BSA). Vanuit daar wordt ten slotte de laatste slag gemaakt: bevoorrading op de *Accompanying Supplies* (AS) die als capaciteit aan de eenheden zijn toegevoegd om de opgedragen logistieke zelfstandigheid te realiseren. Zowel het FSC als de verschillende eenheden met AS, bevonden zich tijdens FILI in MTA's Bergen-Hohne en Münster. Aan de CCLs vinden er in de bevoorradingsketen, buiten transport, geen fysieke handelingen meer plaats aan de lading. Waar het echter nodig is, kan dit nog wel. Zo kunnen er in het MSC kleine omlaadactiviteiten plaatsvinden, zoals gedeeltelijke retourladingen die weer omgepakt worden tot een volledige CCL.

Daarnaast is het zo dat er, naast deze primaire goederenklassen, nog tal van goederen in de diverse goederenklassen zijn die nog niet tot een CCL zijn omgevormd, of die simpelweg niet tot een CCL kunnen worden omgevormd.

Met het Kenniscentrum Logistiek (KCLog) wordt intensief samengewerkt om zoveel mogelijk goederenklassen als CCL aan te kunnen bieden. Mooie voorbeelden zijn de CCLs met veldversterkingsmateriaal en de ontwikkeling van de geneeskundige DOS voor de verschillende *Medical Treatment Facilities* (voor een Role 1, maar ook de Role 2 *Basic en Enhanced*). Voor veel goederen is er echter nog winst te halen om deze tot een CCL om te zetten. Zo staan CCLs voor Olie, Smeermiddelen, Chemicaliën

en Overige bedrijfsstoffen (OSCO) en Chemische, Biologische, Radiologische en Nucleaire (CBRN) artikelen nog open. Het samenstellen van CCLs vraagt niet alleen effort van het KCLog en B&TCo, maar ook van de eenheden en de bedrijven. Voor de eenheden, om dit middels gerichte behoeftes kenbaar te maken en voor de bedrijven om hier constructief over mee te denken. Alleen op die manier kan er constructief gewerkt worden aan het samenstellen van een CCL en daarmee bevoorradings binnen HT1 omstandigheden mogelijk te maken.

Echter, niet alles is te verpakken in een CCL. Sommige goederen, vooral klasse II, bewegen op een andere wijze door de keten en worden als het ware als 'meelift artikel' toegevoegd aan andere ladingen. Daarbij valt te denken aan bijvoorbeeld reservedelen en persoonsgebonden uitrusting. Ook deze artikelen zijn essentieel voor de gevechtskracht van eenheden. Naast de bevoorradings van goederen, is het B&TCo ook verantwoordelijk voor het leveren van logistieke diensten. We hebben

het dan onder andere over waterzuivering, operationele catering, douche, bewassing en de gesneuveldenketen. De manier waarop B&TCo de behoefte hieraan invult, is het inrichten van een *Service Support Area* (SSA). Dit is een dienstengebied dat tijdelijk en plaatselijk wordt uitgebracht, het liefst zo dicht mogelijk bij de te ondersteunen eenheid. Veel voorkomende diensten die in de SSA worden ingericht zijn de verzorging van een warme maaltijd, douchegelegenheid en eventueel de mogelijkheid om kleding te wassen. Dit laatste staat nog in de kinderschoenen, omdat 240 Dienstencompagnie hier pas dit jaar (interim) materieel voor heeft binnen gekregen.

Zoals eerder aangegeven is er de afgelopen jaren hoofdzakelijk met 13 BCT geoefend en is de methodiek van operationele bevoorradings (middels CCL) voor deze brigade redelijk ingesleten. FILI leverde een unieke kans om ook met 43 BCT en divisietroepen te oefenen die nog niet met dit concept gewerkt hebben.

Bevoorrading in het brigadevak en 10 jaar

Naast de reeds genoemde primaire goederenklassen, reservedelen, OSCO-artikelen en het uitbrengen van een SSA, is tijdens FILI ook de gesneuveldenketen beoefend. Ook is getraind met het zuiveren van water en zijn de eerste stappen gezet op het inbrengen van parkgoederen [2] in de logistieke lijn. Afsluitend is er op kleine schaal geoefend met het personeelsaanvullingsplan [3].

FILI heeft wederom de broodnodige oefentijd opgeleverd voor het B&TCO in het trainen van de operationele logistieke keten. Er kan gesteld worden dat de methodiek van CCLs zich inmiddels bewezen heeft. De primaire goederenklassen vinden, na afroep, iedere 24 uur hun weg naar de eenheden. De (verdere) ontwikkeling van de zogenaamde meeliftgoederen en diensten verdient constante aandacht in de vorm van verdere ontwikkeling en uiteindelijke realisatie als goederenklasse of dienst.

Een opmerkelijk feit was de vaak niet aanwezige kennis bij logistieke functionarissen van de eenheden, over het operationeel logistiek optreden in HT1. Niet alleen ontbrak de kennis over hoe bevoorrading van diverse goederenklassen plaatsvindt, maar ook over de beperkingen en verplichtingen die gelden voor een legerkorps- of divisie-achtergebied. Dat er een grote afhankelijkheid is van bijvoorbeeld opgelegde/toegekende *Road Movement Bid* (RMB), was bij veel functionarissen totaal niet bekend. Terwijl de RMB grote beperkingen kan opleggen als het gaat om verplaatsingen over de *Main Supply Routes* tussen het RSC, MSC en FSC. Ik denk dat het geen kwaad kan om weer een specifieke cursus voor logistieke functionarissen werkzaam op de S4 van eenheden in het leven te roepen...

[1] *Rear Supply Centre* (RSC). Een logistieke installatie waarin een bevoorradingsorganisatie alle goederen die vanuit Nederland of elders in bulk of containers worden opgevoerd, ontvangt, in voorraad houdt, omslaat en voor verstrekking gereed maakt. Om dit laatste te faciliteren plaatst de bevoorradingseenheid de goederen op flatracks met wissellaadsystemen voor transport naar volgende schakels in de keten. Deze logistieke installatie bevindt zich in de JLSA.

[2] Parkgoederen. Bijvoorbeeld voertuigen en systemen die opgevoerd kunnen worden om buiten gevecht gesteld materiaal te vervangen.

[3] Personeelsaanvullingsplan. Buiten gevecht gesteld personeel aanvullen met nieuw inzetbaar personeel.

Zoals Mike in het stuk hiervoor al kort memoreerde, was **Fighter Lion** de eerste grote oefening in vier jaar tijd waarin de 43e Gemechaniseerde Brigade weer kon trainen met de ondersteunende eenheden van het OOCL en het B&TCO in het bijzonder.

En dat was nodig. Toen de voorbereiding voor de oefening begon, merkten we direct dat er een gat zat in de informatiestand van de 43e brigade ten opzichte van de brigade uit Oirschot, die al een aantal jaar met het B&TCO samen trainde. In de tussentijd was er namelijk nogal wat veranderd. De logistieke keten is de afgelopen jaren behoorlijk in ontwikkeling geweest. Termen als ASV (aanvullende systeemvoorraad), AC (aanvulcentrum) en VC (voorraadcentrum) werden niet langer gebruikt. Voor ons was dat even wennen. Gelukkig was er in de aanloop naar de oefening veelvuldig contact met het B&TCO. Zo raakten we als brigade weer up to speed met de nieuwe terminologie en, nog veel belangrijker, met de hernieuwde doctrine.

Veren schudden en ten strijde

Op het moment dat de eerste voertuigen van de 43e brigade van de trein af rollen, is het B&TCO al druk aan het trainen met de 13e brigade en divisietroepen zoals 400GnkCo en 101Gnbat. Na het afronden van run 1 hebben we vervolgens drie dagen de tijd om alle middelen en mensen over te nemen van de 13e brigade en ons voor te bereiden op run 2 en 3. Dat klinkt overzichtelijker dan het is. Run 2 begint namelijk met een FPOL (forward passage of lines) – ik kan u vertellen, niet de meest gemakkelijke operatie. Zodra deze ‘transitieperiode’ van 13 naar 43 begint, worden de verschillen tussen beide brigades snel zichtbaar. Er zijn bijvoorbeeld grote verschillen in de behoefte aan klasse III, er wordt op een andere manier gerapporteerd en bovendien zijn er nog de nodige vraagtekens rond het bevoorraden van de Duitse tanks die bij de 43e brigade zijn ingedeeld. Daarover later meer.

Kortom: hoog tijd dat we weer eens samen de mat op gaan.

Niet alleen de brigade kreeg logistieke middelen ter beschikking. Ook onze bataljons werden positief verrast met AS (accompanying supplies), die aan hun gevechtssterkte werden toegevoegd om de opgedragen 3 DOS (days of supply) mee te kunnen nemen.

Ook de ervaring van deze chauffeurs – die normaal gesproken met de 13e brigade trainen – was erg welkom. Tegelijkertijd betekent extra logistieke capaciteit ook extra logistieke planning. Een eenheid moet ineens rekening houden met 5

Duits-Nederlandse samenwerking

tot 10 voertuigen extra die nodig zijn om het gevecht voort te zetten – voertuigen en bemanning die niet alleen mee moeten kunnen vechten, maar ook ergens moeten slapen, eten en wachten. Ook zij hebben een plekje in de herberg nodig.

Wie praat met wie?

Zoals in elke militaire operatie – en elk goed huwelijk – is communicatie essentieel voor het slagen van de missie. Ook dat was bij aanvang van de oefening weer even zoeken. Hoe zaten die C2-structuren (command and control) ook alweer in elkaar? Bovendien was in deze oefening ook ons hogere niveau, de Duitse 1. PzDiv, aanwezig. We spraken dus niet alleen met ons hogere niveau over onze logistieke behoeften, maar moesten die behoeften ook via de Nederlandse lijn kenbaar maken. Anders kregen we immers geen spullen.

Voor onze brigade was het bovendien de eerste keer dat we met CCL'en trainden. Dat leverde de nodige discussie op. Wat doen we bijvoorbeeld met de 20 collega's van het CEMA-bataljon? Geven we die een flatrack met 428 gevechtsrantsoenen erop, of moeten we dat anders regelen? En zo ja: wie is dan 'de DHL' van het brigadeachtergebied? Maar de vragen gingen verder. Zijn de CCL'en zoals ze nu zijn samengesteld ook daadwerkelijk werkbaar voor een gemechaniseerde eenheid? Of hebben wij als brigade andere behoeftes?

Dat soort vragen krijg je alleen beantwoord door het samen te doen. Daarom is het waardevol – en wat mij betreft cruciaal – dat we met elkaar blijven trainen, ook als de operationele focus op dat moment ergens anders ligt.

Tien jaar 43X onder 1. PzDiv

Naast het trainen met onze logistieke collega's was ook het trainen met de Duitse divisie een grote opsteker. Het toeval wil dat we tijdens Fighter Lion bovendien de integratie van 10 jaar 43X onder 1. PzDiv vierden.

De samenwerking met onze Duitse collega's is inmiddels alweer een decennium aan de gang. Als je op het brigadehoofdkwartier van 43X rondloopt, is dat ook direct merkbaar. Alle secties zijn versterkt met een Duitse collega met dezelfde expertise. Zo hebben wij op de sectie G4 versterking van een Duitse luitenant of kapitein. In de ontplooiende versie van ons hoofdkwartier is deze collega onmisbaar voor de Support Cell.

Doordat wij opgehangen zijn aan de Duitse divisie, wordt ook onze Reports and Returns via de Duitse lijn verwacht. Dat betekent werken met Sitaware en LOGFAS. Systemen waar we als Nederlanders zeker niet allemaal in thuis zijn, maar die onze Duitse collega's uitstekend beheersen.

En daar zit meteen de meerwaarde. Deze systemen helpen ons niet alleen om ons hogere niveau te informeren, maar stellen ons ook in staat om een logistiek concept of operations te bouwen en dat te delen met de brigades links en rechts naast ons.

Bij dezen meteen een pleidooi om met dezelfde systemen te gaan werken. Hoe meer partijen in de keten met hetzelfde systeem werken, hoe minder tijd we kwijt zijn aan het vertalen van informatie van het ene systeem naar het andere. Dit levert de eenheden in de logistieke keten meer SA/SU op van wat er tijdens het brigadegevecht gebeurt.

Eén bataljon, twee logistieke ketens

Naast de ophanging aan de Duitse divisie is er voor de 43e brigade nog een belangrijke reden om intensief samen te werken met de Duitsers. Een van onze manoeuvre-elementen is namelijk een Duits-Nederlands bataljon: 414 PzBtl.

Dit bataljon bestaat uit vijf Duitse eskadrons en één Nederlands eskadron. Zij hebben eigen logistieke elementen om de eenheid te ondersteunen, maar zijn voor het Nederlandse eskadron afhankelijk van de Nederlandse keten. En daar wringt het. De Duitse keten is namelijk nog niet geïntegreerd met de Nederlandse keten. Ook tijdens deze oefening hebben we geprobeerd de Duitse en Nederlandse logistieke eenheden te laten samenwerken, maar dat verloopt nog erg moeizaam. Op papier is een Duits-Nederlandse eenheid inmiddels heel gewoon. In de logistiek blijkt de grens tussen beide landen echter nog steeds behoorlijk zichtbaar.

Samen verder

Hoewel er in de uitvoering nog een hoop winst te behalen valt op logistiek gebied, ben ik elke dag blij met de Duitse collega op mijn bureau. De Duitsers hebben een veel dikkere logistieke organisatie en werken nog steeds met CSS-bataljons bij de brigades. Hier gaan we in Nederland ook naartoe groeien en we kunnen dus nog het een en ander leren van onze oosterburen. De samenwerking met de Duitsers zal de komende jaren alleen maar intensiever worden. Juist daarom is het goed om stil te staan bij wat we in de afgelopen tien jaar al hebben bereikt. Inmiddels werken we dagelijks samen, zitten Duitse en Nederlandse collega's naast elkaar op het hoofdkwartier en bereiden we ons zelfs voor om gezamenlijk ingezet te worden. De komende jaren zullen we verder investeren in die samenwerking en ook kijken hoe we logistiek dichterbij elkaar kunnen komen. En ik hoop dat we hierbij vooral kunnen blijven oefenen, want dan leren we elkaar pas echt kennen.

DISTRIBUTEUR BIJ GNK

Jeroen Hoeksel

Van januari 2009 t/m januari 2012 was ik als sgt distributie geplaatst bij 471 Mogoscompagnie (Mogoscie) op de Generaal Spoorkazerne te Ermelo. Begin 2009, toen ik net bij de eenheid zat, kreeg de eenheid te horen dat het de Role 2E in Tarin Kowt moest gaan verzorgen.

Als B&T-er werd ik gevraagd (met mijn militair geneeskundige verleden) of ik mee wilde om samen met de CA (compagnies adjudant) en wat manschappen de 'aankomst' van het hospitaal te gaan bemannen.

Er zat nogal een grote 'maar' aan omdat de opzet van de missie in Afghanistan ingrijpend zou gaan veranderen. De missie Task Force Uruzgan liep tegen het einde aan en het toenmalige kabinet was het nog niet eens over de voortzetting van de missie of het terugtrekken van alle Nederlandse troepen.

Afwachten was geen optie dus begonnen we als 471 Mogoscie al met de voorbereidingen. Dit gebeurde met een oefening in Rotterdam vlakbij de Euromast.

Deze oefening werd ook aangegrepen als wervingsactie voor Defensie. We stonden letterlijk en figuurlijk midden in de samenleving. De tijd verstreek en 471 Mogoscie maakte zich verder klaar om op uitzending te gaan. Toch bleef de onzekerheid of het allemaal wel door zou gaan. Aan de onzekerheid kwam een eind toen het Kabinet-Balkenende IV viel.

De Redeployment Task Force (RDTF) werd in het leven geroepen om de terugtrekking van de Nederlandse troepen zo soepel mogelijk te laten verlopen. Al het materiaal moest natuurlijk zo beheerst en beheerd mogelijk terug naar Nederland.

Het was nog even afwachten of de Role 2E door ons bezet zou gaan worden of dat er alleen een Role 1 uitgebracht zou worden. Op 30 maart 2010 kregen we dan het verlossende woord. 471 Mogoscie, aangevuld met een chirurgisch team vanuit het IDR (Instituut samenwerking Defensie en Relatieziekenhuizen) zou

de Role 2 Enhanced gaan bemannen van augustus tot december. Als Role 2E behielden we gebiedsverantwoordelijkheid in Uruzgan tot en met de HOTO (Handover-Takeover) aan de Amerikanen. Onze taak was dus niet alleen het ondersteunen van de RDTF maar we draaiden dus nog steeds als onderdeel van RC South. De battlegroup was alleen niet meer Nederlands maar bestond uit Amerikanen en Australiërs. Dit hield in dat we een andere focus hadden dan onze collega's van de logistieke compagnie die alleen nog de RDTF ondersteunden.

Op 3 augustus vertrokken we naar Al Minhad voor het acclimatiseringsprogramma van een dikke week. Vroeg opstaan, ochtendsport of marsen en dan ontbijt. Gedurende de dag volgden we enkele lessen, lagen we bij de airco of zaten buiten in de schaduw om wat met elkaar te kletsen over wat er op ons af zou komen.

Na die week vlogen we met een C-130 Hercules naar Kandahar Airfield (KAF). Na een korte nacht vlogen we door naar Tarin Kowt waar onze collega's van 421 Hospitaalcompagnie (Hospocie), die wij zouden gaan aflossen, ons al op stonden te wachten. Na een hectische HOTO begonnen we goed gemotiveerd aan onze periode. We dachten dat we het vrij rustig zouden houden aangezien het Foreward Surgical Team (FST) van de Amerikanen op Tarin Kowt de voornaamste rol in de geneeskundige gebiedsafdekking op zich zou nemen. Het FST was met name gericht op de Amerikanen zelf en hun special forces.

Binnen RC South waren wij wel degelijk het Role 2 systeem om gewonden af te voeren. De praktijk wees anders uit. In onze eerste twee weken hadden we al evenveel patiënten en overledenen gehad als onze voorgangers in hun laatste maand. De verwondingen die we ondertussen gezien en behandeld hadden, waren vrij uiteenlopend maar niet onbekend voor ons: traumatische amputaties, schotwonden, gebroken botten en andere grootschalige verwondingen. Dit herinnerde mij vooral aan mijn tijd als gewondenverzorger in de jaren '90. We hebben een tijdje een groot aantal patiënten opgenomen met uitdrogingsverschijnselen als gevolg van diarree. De patiënten bleven maar komen. Met name vanuit de lokale bevolking die bij allerlei incidenten betrokken waren geraakt.

Het werk vroeg veel van iedereen, niet alleen op het functionele vlak, ook op het mentale vlak door alles wat we meemaakten. Zieke en gewonde Amerikanen en Australiërs, inclusief rampceremonies, maakten indruk evenals het onder begeleiding van beveiliging moeten behandelen van Taliban, of kinderen behandelen die soms kwamen te overlijden. In september 2010 vond ook de nabestaandenreis plaats. Nabestaanden van 17 van de 25 in Afghanistan gesneuvelde Nederlandse militairen brachten een bezoek aan Afghanistan. Tijdens de reis, die een aantal dagen duurde, bezochten zij het kamp waar hun dierbare heeft gewerkt en gewoond. Zij brachten o.a. een gezamenlijk bezoek aan ons hospitaal en het herinneringsmonument op Kamp Holland. De overdrachtsceremonie van de Role 2E aan de Amerikanen was op 28-10-2010. Hierna konden wij de spullen gaan registreren en inpakken, die mee terug naar Nederland moesten.

Mijn eigen rol in het hospitaal was die van plv-C Aankomstgroep. De aankomst zat bij de ingang van het hospitaal en was het eerste aanspreekpunt bij binnenkomst. Deze werd 24/7 bemand. Hier werden de binnenkomende patiënten geregistreerd en werd bijgehouden waar zich deze in het systeem bevinden. Ook melden zich hier mensen voor de arts, tandarts of fysiotherapeut. Daarnaast hadden we ook neventaken: zoals runner (soort van boodschapper) bij meerdere gewonden of bij het searchen van gewonden. (Iedere gewonde die middels helikopter of ambulance binnen kwam werd eerst snel en grondig nagekeken of hij/zij geen wapens, munitie etc. bij zich droeg.

Er waren diverse communicatiemiddelen aanwezig zoals FM-radio's, telefoons. Het belangrijkste communicatiemiddel was toch wel JCHAT via de computer. Dit was een soort chatprogramma waarin we alle berichten over gebeurtenissen in ons gebied konden lezen. Alles m.b.t. gewonden kwam via ons binnen, werd geverifieerd en gerapporteerd. Je kunt wel stellen dat de 'Aankomst' als een soort OPS van het hospitaal fungeerde. Zo nodig konden we hierop reageren. Het mooie van dit systeem was dat we konden anticiperen op berichten van mogelijke slachtoffers die onze kant op zouden komen.

Al met al een hele intensieve periode met heel gemotiveerde en professionele mensen. Ik kijk dan ook met een heel goed gevoel terug op deze periode.

Arnhems Oorlogsmuseum

Na enkele zeer warme dagen nam ik op een druilerige zaterdag de moeite om naar het Arnhems Oorlogsmuseum te gaan. Deze had ik na wat zoekwerk op internet gevonden en het leek me de moeite waard.

Aangekomen bij het museum was er genoeg en gratis parkeerplek. Binnen werd ik enthousiast welkom geheten door een van de vrijwilligers. Vriendelijk werd me allerlei nuttige informatie over het museum uitgelegd. Zo is de collectie eigenlijk maar door 1 persoon verzameld. Als je de hele collectie hebt gezien realiseer je je wat een enorme klus dat geweest moet zijn.

Bij de kassa door de draaideur en ik stond in de garage, daar waar het voor dit museum allemaal begonnen is.

Het museum geeft niet alleen een algemeen overzicht maar vooral een zo nauwkeurig mogelijk beeld van wat er zich in Arnhem en omgeving heeft afgespeeld. We lezen in de flyer dat het doel van dit grootste, volgens eigen zeggen, particuliere museum is dat de herinnering aan deze belangrijke episode in de geschiedenis levend gehouden moet worden en dat de unieke collectie bewaard blijft voor het nageslacht.

Vrijwilliger Richard, waar ik aan het eind van mijn bezoek een gesprek mee had, kon mij vertellen dat dat laatste gelukt is omdat het museum is ondergebracht bij een stichting.

Het museum staat vol met voertuigen, wapens, uniformen en overige uitrustingsstukken maar wat vooral opvalt zijn de mooie diorama's. Deze zeer gedetailleerde diorama's nemen je mee terug in de tijd en geven een zeer realistisch beeld van scènes uit de Tweede Wereldoorlog. Enkele voorbeelden hiervan zijn: een onderduikplek, een Duitse commandopost en de plundering van Arnhem. Stuk voor stuk erg realistisch nagemaakt.

De collectie is mede mogelijk gemaakt door particulieren die in het bezit zijn van unieke materialen. Het museum krijgt met regelmaat schenkingen van dergelijke materialen en voorwerpen van mensen die graag willen dat hun schenking met liefde en zorg tentoongesteld wordt voor een breed publiek. Deze schenkingen leveren een bijdrage aan het voortbestaan van het museum en aan het vermeerderen van de kennis over de oorlogsjaren bij jong en oud.

Het is geen strak georganiseerd museum zoals het Nationaal Militair Museum, maar een naar nostalgie ruikend museum, geheel gerund door vrijwilligers. Ik hou ervan.

Vrijwilliger worden bij het museum?
Dat kan, ze zoeken nog vrijwilligers.

Als ik dan toch iets van kritiek zou moeten noemen dan is het de ietwat gedateerde website. Deze mag wat mij betreft wel een opfrisbeurt krijgen. Al met al was ik zeer positief verrast en raad eenieder aan om hier eens een kijkje te gaan nemen want zo kom je de musea niet vaak meer tegen.

Praktische informatie

Algemene informatie:

In 2026 is het museum op maandag en dinsdag gesloten.

Gedurende de herfstvakantie van 11-10 t/m 26-10 is het museum op dinsdag wel geopend.

Het museum is rolstoeltoegankelijk, er is een traplift aanwezig.

Parkeren naast het museum is gratis.

Openingstijden:

Maandag : Altijd gesloten
Dinsdag : Altijd gesloten,
Wel open in de schoolvakanties op dinsdag.
Woensdag : 10.00 - 17.00 uur
Donderdag : 10.00 - 17.00 uur
Vrijdag : 10.00 - 17.00 uur
Zaterdag : 10.00 - 17.00 uur
Zondag : 10.00 - 17.00 uur
De ingang is tot 16.20 uur geopend.

Toegangsprijzen::

Volwassenen € 12,00
65+ € 10,00
Kinderen 6 t/m 11 jaar € 10,00

Kinderen t/m 5 jaar gratis

Voor groepen vanaf 20 personen geldt een korting van €1,- P.P.

U kunt **geen** gebruik maken van de museum(jaar)kaart.

Toegang museum kan zowel via PIN als contante betaling.

Adres:

Kemperbergweg 780
6816 RX Arnhem
Tel: 026-4420958

www.arnhemsoorlogsmuseum.com

Organiseer zelf een reünie!

**Ben je ook zo benieuwd hoe het met je oude B&T-maten is
en lijkt het je leuk om een reünie te organiseren?
De Veteranenvereniging helpt je graag!**

Niet alle reünies en andere veteranen-activiteiten hoeven groots te zijn. Een bijeenkomst met oud-collega's uit je peloton, compagnie, lichterij of rotatie is vaak nog leuker. Samen oude koeien uit de sloot halen, sterke verhalen oprakelen en waardevolle herinneringen delen.

Als Veteranenvereniging van het Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen zien we dat er de afgelopen jaren steeds meer behoefte is aan kleinschalige, laagdrempelige reünies. Misschien is dit ook iets voor jou.

Als Veteranenvereniging denken we graag met je mee en kunnen we je ondersteunen bij de organisatie.

Voor (oud-)collega's met een veteranenstatus is er vanuit Defensie zelfs een financiële bijdrage mogelijk.

**Door dit soort activiteiten
houden we de onderlinge
verbondenheid en
saamhorigheid levend.**

Denk je erover na iets te organiseren, neem dan gerust contact op via secretaris@veteranenbent.nl

Agenda

Onze activiteiten worden mede
mogelijk gemaakt door

fonds

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
30 september	Jaardag B&T / Sunset March Regiment	Nijmegen	secretaris@veteranenbent.nl
30 september	7 Kruizen Ereveld	Ereveld Loenen	secretaris@veteranenbent.nl
8 oktober	Regimentsdodenherdenking	Dumoulinkazerne	secretaris@veteranenbent.nl
7 november	Sunset March 1 NL/BE Transportbataljon	Nijmegen	secretaris@veteranenbent.nl
27 juni 2027	Nederlandse Veteranendag	Den Haag	secretaris@veteranenbent.nl

BUDG€TRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknegt
Budgetcoach

06-36095639

info@budgetrust.nl

www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

*Vier de Liefde, Eer de Herinneringen
Als elk uniek moment ook echt uniek moet zijn...*

(Zelfstandig) Trouwambtenaar • Ceremonieel spreker

Jullie Verhaal, Mijn Passie

Ben je op zoek naar een (zelfstandig) trouwambtenaar of ceremonieel spreker die jouw speciale dag of gedenkwaardige gelegenheid onvergetelijk maakt? Bij LevadaCare wordt de waarde begrepen van elke unieke viering. Of het nu gaat om een bruiloft, een uitvaart, of een andere belangrijke gebeurtenis.

Mijn Diensten:

- Trouwceremonies: Persoonlijk en op maat gemaakt
- Ceremoniële Toespraken: Diepgaand en ontroerend
- Uitvaartdiensten: Waardig en respectvol
- Bijzondere Gelegenheden: Jubilea, naamgevingen en meer

Waarom Kiezen voor LevadaCare?

- Persoonlijke Aandacht: Jullie verhaal staat centraal
- Professionele Begeleiding: Van begin tot eind
- Ervaring en Empathie: Begrip voor de gevoeligheden en emoties

Contact: ☎ Bel mij: 06 50510323 🌐 Bezoek de website: www.levadacare.nl ✉ E-mail: frits@levadacare.nl

Laten we samen jouw liefdesverhaal vieren en herinneringen koesteren.
Neem vandaag nog contact met mij op en ontdek hoe wij jouw speciale moment tot leven kunnen brengen.

Hartelijke groet, *Frits van der Ley*

Veteranen Search Team

Wat als het jouw kind is..?

We zoeken door tot elke
mogelijkheid is uitgeput.

DONEER!

EERSTE HULP BIJ VERMISSINGEN

Iemand die je lief is verdwijnt... en niemand weet waarheen. Angst en onzekerheid slaan toe. Op dat donkere moment zijn daar de vrijwilligers van het VST. Niet met beloften maar met toewijding en hoop. Jouw hulp maakt dat mogelijk.

Word vandaag nog donateur.

veteranensearchteam.nl
info@veteranensearchteam.nl
Bel 085-8000 038

Het VST wordt alleen ingezet,
op verzoek van:

POLITIE